

Editorial

LA CASS requereix sacrifici de tots

Que la Seguretat Social està a l'UCI és una evidència, com també que s'ha de fer reformes. Les pensions de jubilació futura estan en perill i la branca de malaltia no s'aguanta sense els diners de l'Executiu per tapar el dèficit. Es tracta d'un afer de gran envergadura perquè afecta a tota la societat en un tema tan sensible com és la sanitat. Que han hagut abusos per part d'usuaris i de prestadors de serveis és elemental, que la gestió del SAAS no ha contribuït a sanejar els comptes del CASS és també indiscutible, i que ha estat necessà-

ria una crisi econòmica per comprovar els defectes i haver d'actuar d'urgència és l'escenari que estem patint ara. El model està obsolet, desfasat, i faran falta sacrificis i saber explicar molt bé les motivacions que condueixen als canvis.

DA té la força suficient per encarar el problema, i així ho ha de fer. Tanmateix, la dimensió del canvi que es planteja desaconsella que un únic color polític decideixi en un tema que afecta tothom, també a les futures generacions. És massa responsabilitat i poc espai per al debat i per contrastar criteris. D'això se'n diu la necessitat d'un pacte d'Estat

on els dos partits al Consell General (i que per tant representen una àmplia majoria dels ciutadans) s'impliquin per impulsar unes modificacions que impliquin el manteniment d'una qualitat assistencial amb la qual tothom ens hem omplert la boca en nombroses ocasions.

Però el full de ruta del Govern sembla que va per un altre camí. El curt document fa un esbós a les

LA REFORMA ÉS NECESSÀRIA, PERÒ NO POT CONVERTIR-SE EN UNA MENA DE MÚTUA

mesures que s'haurien adoptar per encarrilar les finances de la CASS, que deixen entreveure un enorme sacrifici per part dels afiliats. Està bé acabar amb els abusos, dels usuaris i també d'aquest petit regne que s'han estructurat alguns professio-

nals de la medicina, però els quatre apunts del full de ruta indiquen una valorització a la baixa dels punts, la revisió del sistema d'accés a la jubilació a partir de la relació edat/esperança de vida, i promoure els plans de jubilació privats, una despesa que molts no es poden permetre, ni abans ni en l'actual moment de dificultats.

Pel que fa a la branca general s'apunta a la necessitat que la CASS s'autofinanci (cal recordar que la Constitució consagra Andorra com un Estat social i que el Govern és el garant), i també s'intueix un augment de la recaptació quan s'indica la necessitat de revisar el sistema d'ingressos. El fons de reserves s'exhauriria el 2033, una data que està a la volta de la cantonada. La reforma és necessària per assegurar-ne la viabilitat, però la CASS no pot convertir-se en una mena de mútua. Hi ha altres elements ha considerar.

L'opinió del diari s'expressa només als editorials. Els articulistes exposen postures personals.